Ara Balears

Jordi Bosch: “Passen els segles i Shakespeare continua tocant l’ànima de les persones”

Clàudia Darder · Aug 11, 2026

Palma

Venus i Adonis arriba per primera vegada a Mallorca, els dies 13 i 14 d’agost, onze anys després de l’estrena, amb Jordi Bosch, Emma Vilarasau i el violoncel·lista Lluís Claret, de bracet de la Fundació Mallorca Literària

“La grandesa de Shakespeare és que no depèn de les modes ni dels moments. Connecta d’una manera tan profunda amb l’essència de l’ésser humà que transcendeix el temps. Les seves obres i els poemes aguanten perquè no tenen caducitat. És com si posés una petita lupa sobre l’ànima humana, i això és el més bonic d’escoltar-lo”. L’actor Jordi Bosch parla així del gran autor anglès, signant de *Venus i Adonis*, el poema que interpreta al costat d’Emma Vilarasau, amb l’acompanyament de la música “exquisida i extraordinària” del violoncel·lista Lluís Claret, que interpretarà fragments de Johann Sebastian Bach, François Couperin i Jean-Baptiste Barrière.

Posar-te al servei del gran Shakespeare sempre ve de gust. El públic escolta una història preciosa que et fa passar per llocs molt diferents

L’espectacle, que Bosch defineix com una “lectura dramatitzada molt senzilla”, arriba per primera vegada a Mallorca, tot i que es va estrenar al Festival de Poesia de Sant Cugat l’any 2015. Es podrà veure el 13 d’agost a l’amfiteatre dels Jardins de Na Batlessa, a Artà, i el 14 d’agost al jardí de la Casa Llorenç Villalonga, a Binissalem. El títol forma part de la programació del festival La Lluna en Vers, de la Fundació Mallorca Literària.

Si bé es va estrenar fa onze anys, Bosch explica que reprenen la peça "quan les agendes coincideixen": "És un material que queda en repòs i que recuperem quan ens ve de gust i les agendes ens ho permeten. Lluís passa mig any entre Boston i Tòquio. Quan coincideixen els calendaris, aprofitem per tornar-la a fer perquè és una peça que ens agrada, ens commou i també commou el públic".

La història

Venus i Adonis va ser l'obra que més èxit va tenir de Shakespeare mentre l'autor era viu. Escrita en un moment en què els teatres de Londres estaven tancats a causa de les epidèmies de pesta, es va publicar per primera vegada el 1593, quan Shakespeare tenia 29 anys, i va donar a conèixer el dramaturg com a poeta. L'argument s'inspira en diversos passatges de les *Metamorfosis* d'Ovidi. Explica la història de Venus, deessa de l'amor, que s'enamora del bellíssim Adonis. Ell, però, la rebutja, no mostra gaire interès en les propostes que li fa Venus, que el persegueix amb la voluntat de convèncer-lo, però no hi ha manera d'aconseguir-ho. Adonis només està interessat en la caça. "I després la història acaba com acaba, però no vull fer espòilers. El més bonic és tot el camí que fan els personatges", apunta l'actor.

Per Bosch, el més bell de representar aquest poema és, senzillament, poder-lo dir. "Posar-te al servei del gran Shakespeare sempre ve de gust. El públic escolta una història preciosa que et fa passar per llocs molt diferents. Shakespeare va molt més enllà de la narració concreta, perquè parla de coses universals. El poema va ser un autèntic *best-seller* en el seu moment i avui continua emocionant la gent perquè tracta l'essència humana, una cosa que sobreviu a qualsevol moda i a qualsevol època. Passen els segles i continua tocant l'ànima de les persones".

Dir poesia, explica Bosch, "té les seves pròpies regles, el seu codi i la seva manera de fer". Enfrontar-se a materials diferents "té la seva dificultat i exigeix una manera diferent de treballar". I l'alta poesia, com la de Shakespeare, és "exigent", però alhora molt agraïda: "La poesia té una força molt especial perquè ens fa sortir del llenguatge quotidià. No és una qüestió d'elevar-se ni de fer-se l'intel·lectual; simplement parla d'una altra manera. Fa servir imatges que no utilitzem en la conversa diària i, precisament per això, arriba molt directament a l'ànima. Toca una porteta interior que et fa pensar: "Això jo ja ho havia sentit o pensat, però no sabia expressar-ho així".

Aquesta funció també és especial perquè, després d'haver-la representat durant més d'una dècada, els intèrprets s'han fet el text molt seu. "A mesura que dius les paraules, acaben formant part de tu. Això t'ajuda com a intèrpret i fa que el que arriba a l'orella de qui escolta sigui molt més viu i proper". A més, s'hi afegeix la confiança, la complicitat i l'afecte que hi ha entre Bosch, Vilarasau i Claret. "Això es nota molt de cara a l'espectador. Quan hi ha aquesta complicitat, s'obren totes les portes. L'atmosfera creix, els tres sumem i al públic li arriba un material molt bonic", reflexiona Bosch.

Segons l'actor, aquest espectacle "durarà molts anys més" perquè "no caduca" i perquè és una proposta "molt simple: la paraula està sempre en primer terme". I també perquè fer Shakespeare sempre et deixa "amb ganes de més". "Passa amb molt pocs autors que, després de treballar-los, el que et vingui de gust sigui tornar-hi una vegada i una altra".